

or Dmtale af to ærede Talere. Naar her har været givet en udvidet Anvendelse af de Bestemmelser, der finde Sted baade for Landvæsens- og Overlandvæsenskommissioner, saa kan jeg ikke tilbageholde en Udtalelse af min Beklagelse over, hvor lidet disse Kommissioner hidtil have fyldtgjort de Forventninger, som man har havt til dem, da de oprindeligt bleve indstiftede. Jeg har havt Leilighed til ikke saa sjældent at indhente nogen Erfaring i denne Sag, baade indensfor min egen Virkefreds og ogsaa andetsteds med Andre, som jeg er kommen i Berøring med, og saa vidt jeg har havt Leilighed til at erfare, har der allevegne, hvor man i det praktiske Liv har anvendt disse Kommissioner, været meget stor og almindelig Beklagelse over, at de i saadanne store og vigtige Spørgsmaal, hvor deres Afgjørelse havde nogen Betydning, sjældent have fyldtgjort de Forventninger, man havde til dem. Jeg tror at turde udtale, at Narjagen hertil for en væsentlig Del skyldes den Maade, hvorpaa Kommissionens Sammensætning finder Sted, eller rettere sagt, den Maade, hvorpaa Medlemmerne af Kommissionen udnevnes. Uden at det kunde falde mig ind at faste nogen som helst Skygge paa de Autoriteter, hvorigjennem Medlemmerne af disse Kommissioner udnevnes, saa tør jeg sige, at Maaden, hvorpaa det sker, ikke giver den Betyggelse, som Parterne maatte ønske baade for Upartiffhed og Sagkundskab hos disse Kommissioner. Spørgsmaalet kommer mig i dette Dieblit saa uforberedt, at jeg ikke skal driste mig til her at foreslaa en Maade, paa hvilken der hensigtsmæssig kunde gøres en Forbedring — jeg vilde maasse neppe driste mig til det, om det ogsaa var under en langt grundigere Forberedelse gjennem en udtømmende Diskussion — men kun saa Meget skal jeg sige, at Beten, hvorigjennem disse Kommissioners Medlemmer udpeges, er af den Bestaafenhed, at der meget sjældent kan lægges tilbørligt Vægt paa at staa Kommissionen den Sagkundskab, som maa fordres i det Dieblit, den kaldes til Virksom-

hed, og jeg skulde derfor henstille til den høit-ærede Indenrigsminister, om han ikke en Gang ved Leilighed — der kan ikke være Tale om i dette Dieblit at forlange et bestemt Løfte af ham — vilde tage under nærmere Overveielse, om der ikke maatte være Anledning til at foreslaa Ændringer i den Retning, som jeg her har tilladt mig at paapege, jeg tror navnlig saaledes, at der kunde gives Parterne i de Sager, som blive underkastede Kommissionernes — saavel Landvæsens- som Overlandvæsenskommissionernes — Paadømmelse, Indflydelse paa Valget af Medlemmer omtrent paa lignende Maade, som det finder Sted ved Udnevnelser af Voldgiftsmænd.

Da Ingen yderligere begærede Ordet, sat-tes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til § 9 i Lov om Hegn af 6te Marts 1869.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 2369—70).

Schjøring: Den Lov om Hegn, hvortil det her foreslaas at give et Tillæg, er endnu ikke 3 Aar gammel, og skøndt Loven ganske vist ikke er noget Mesterværk, synes det mig dog at være temmelig tidligt allerede nu at gjøre Forandringer dert. Jeg faar imidlertid endnu mere Betænkelse derved, naar jeg ser hen til det foreliggende Forslags nærmere Indhold og Anledning, og jeg skal tillade mig noget nærmere at beskrive, hvoreledes denne Anledning aabenbart maa være fremkommen. Et Sted ude paa Sjælland — og jeg fæller vist ikke ved at antage, at det er i Nærheden